

Sygn. akt II Ca 463/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Jarosław Gołębiowski
Sędziowie	SSO Dariusz Mizera SSO Alina Gąsior (spr.)
Protokolant	Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa Z. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w B.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie

z dnia 8 maja 2014 roku, sygn. akt I CGg 1/13

postanawia: uchylić zaskarżony wyrok w całości i postępowanie w obu instancjach umorzyć, znosząc między stronami koszty procesu.

Sygn. akt II Ca 463/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 8 maja 2014 roku Sąd Rejonowy w Bełchatowie po rozpoznaniu sprawy z powództwa Z. B. przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. o zapłatę oddalił powództwo oraz nie obciążył powoda kosztami procesu poniesionymi przez pozwanego.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

Powód Z. B. jest właścicielem zabudowanej nieruchomości położonej w miejscowości C. gmina K..

W toku prowadzonego postępowania ugodowego w związku ze zgłoszonymi przez powoda uszkodzeniami w budynkach na skutek wstrząsów sejsmicznych z dnia 22 stycznia 2010 r. i 12 kwietnia 2012 r. pozwany zaproponował powodowi zawarcie ugody i zapłatę ostatecznie kwoty 6.055,40 zł. Do ugody jednakże między stronami nie doszło.

Wstrząs spowodowany eksploatacją górnictw jakie miał miejsce w dniu 22 stycznia 2010 r. nie mógł doprowadzić do powstania szkód górniczych w budynkach położonych w miejscowości C. gmina K.. Epicentrum wstrząsu zaistniałego w dniu 22 stycznia 2010 r. znajdowało się w odległości około 12.690 metrów od nieruchomości powoda. Mechanizm ogniska, parametry źródła oraz prawdopodobna głębokość ogniska wskazują na tektoniczny charakter tego wstrząsu.

Sad Rejonowy zważył, iż podstawą roszczeń o naprawienie szkód górniczych są przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2011 Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U Nr 163 poz. 981 ze zm.) oraz przepisy Kodeksu cywilnego, co wynika z art. 145 ustawy Prawo geologiczne i górnicze.

Zgodnie z treścią art. 144 ustawy właściciel nieruchomości nie może sprzeciwić się zagrożeniom spowodowanym ruchem zakładu górniczego, który jest prowadzony zgodnie z ustawą. Może on jednak żądać naprawienia szkody wyrządzonej tym ruchem na zasadach określonych ustawą.

W myśl art. 151 ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze, sądowe dochodzenie roszczeń jest możliwe po wyczerpaniu postępowania ugodowego. Warunek wyczerpania postępowania ugodowego jest spełniony, jeżeli przedsiębiorca odmówił zawarcia ugody lub jeżeli od skierowania przez poszkodowanego roszczenia wobec przedsiębiorcy upłynęło 30 dni, chyba że poszkodowany, zgłaszając żądanie zawarcia ugody, wyznaczy dłuższy termin.

W pozostałym zakresie, w tym kwestii przesłanek naprawienia szkody, stosuje się przepisy kodeksu cywilnego, dotyczące odpowiedzialności prowadzącego na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody (art. 435 k.c.).

Zgodnie z §1 art. 435 k.c. prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

W tej sytuacji do zaistnienia przesłanek odpowiedzialności pozwanego koniecznym jest:

- wystąpienie szkody,
- zdarzenia które ją wywołało,
- związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem a szkodą .

Zdarzeniem tym zgodnie z brzmieniem art. 146 ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze jest ruch zakładu górniczego.

Odpowiedzialność za szkodę ponosi przedsiębiorca prowadzący ruch zakładu górniczego, wskutek którego wystąpiła szkoda.

Zgodnie z art. 361 §2 k.c. naprawienie szkody obejmuje straty jakie poszkodowany poniósł oraz korzyści które mogły osiągnąć gdyby szkody nie wyrządzono.

W niniejszej sprawie brak jest dowodu, że zachodzi związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem a szkodą, jaką zgłosił powód Z. B.. Potwierdza to przeprowadzona w toku sprawy opinia biegłego z zakresu górnictwa i geologii J. M., który dokonał oceny wpływu wstrząsu sejsmicznego na zabudowania powoda z uwzględnieniem kryteriów skali MSK- 64. Biegły w sposób przekonujący wskazał dlaczego intensywność wstrząsów górniczych nie miała wpływu na zabudowania powoda; w szczególności uwypuklił siłę wstrząsu i odległość nieruchomości powoda od epicentrum wstrząsu. W tym zakresie odniósł się również do opracowania(...)Zakładu (...), który również dokonywał oceny spornego wstrząsu sejsmicznego i jego wpływu na naniesienia budowlane w zasięgu wpływu wstrząsu.

Strony miały określony termin do wniesienia zastrzeżeń co do opinii, czego nie uczyniły. Powód nie zwracał się o przedłużenie terminu do wniesienia zastrzeżeń co do opinii; w piśmie procesowym z dnia 15 kwietnia 2014 r. złożonym przed wyznaczonym na ten dzień terminem rozprawy wniósł jedynie o odroczenie terminu rozprawy, gdyż chciał skonsultować się z specjalistami posiadającymi wiedzę specjalistyczną. Zastrzeżenia takie powód zgłosił po niemal miesiącu od doręczenia mu opinii (k. 147 i 150-152), uchybiając określonemu terminowi do wniesienia zastrzeżeń, z racji czego Sąd nie uwzględnił wniosku powoda o przywrócenie terminu do wniesienia zastrzeżeń.

Postępowanie powoda w toku całego procesu świadczyło o tym, że nie jest on osobą nieporadną, dla której niezbędna jest pomoc fachowego pełnomocnika; powód nie miał trudności z samodzielnym podejmowaniem czynności procesowych oraz z rozeznaniem charakteru czynności, w których uczestniczy. Powód od początku procesu powinien liczyć się z kwestionowaniem odpowiedzialności przez powoda, skoro strony nie doszły do ugodowego zakończenia sporu na etapie przedsądowym. Po doręczeniu powodowi odpowiedzi na pozew (11.07.2013 r. - k. 101) powód powziął wiadomość o przyczynach kwestionowania odpowiedzialności przez pozwanego i już w tym momencie winien rozważyć skorzystanie z pomocy specjalistów w zakresie wiedzy specjalnej oraz ewentualnie konieczności skorzystania z pomocy profesjonalnego pełnomocnika, czego powód nie uczynił. Wypada wskazać, że uzasadniona potrzeba udzielania pouczeń występuje wówczas, gdy w procesie czynności podejmuje osoba nieporadna lub niemająca dostatecznej znajomości prawa - udzielenie pouczenia ma zapobiec wówczas nierówności między podmiotami postępowania, nie może natomiast naruszać bezstronności sądu (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2013 r. I CSK 495/ LEX nr 1365592). Tymczasem powód wykazał w toku całego postępowania aktywność, składał pisma procesowe, a także wykazywał znajomość prawa w stopniu wskazującym na umiejętne popieranie powództwa

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pełnomocnik powoda zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

1/ art. 379 p.5 k.p.c. w zw. z art. 212§2 k.p.c. przez brak pouczenia powoda o celowości ustanowienia pełnomocnika w sprawie zwłaszcza wobec konieczności odniesienia się do opinii biegłego z 22 lutego 2014r.,

2/ art. 217 §2 k.p.c. przez oddalenie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zastrzeżeń do opinii biegłego uchybionego bez własnej winy,

3/ art. 379 p.5 k.p.c. w zw. z art. 217 §1 k.p.c. przez oddalenie wniosku o nowy dowód z opinii biegłego, na które uchybienia procesowe zostały pełnomocnik powoda zwrócił uwagę Sądowi na ostatnim posiedzeniu,

4/ dowolną ocenę opinii biegłego z dnia 22 lutego 2014r.

Biorąc pod uwagę powyższe apelujący wnosil o uchylenie zaskarżonego wyroku w p. 1. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów wynagrodzenia adwokata za drugą instancję wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na rozprawie przed Sądem Okręgowym w dniu 18 września 2014 roku strony reprezentowane przez pełnomocników zawarły ugodę, zgodnie z którą pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. zobowiązała się zapłacić powodowi Z. B. kwotę 9.500,00 złotych w terminie do dnia 30 września 2014 roku z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności, na co Z. B. wyraził zgodę.

Jednocześnie strony zgodnie oświadczyły, że zawarta ugoda wyczerpuje wszystkie roszczenia wynikające z żądań pozwu w niniejszej sprawie i wniosły o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania w sprawie w obu instancjach oraz o wzajemne zniesienie kosztów procesu.

Mając na uwadze okoliczność, iż przed Sądem Odwoławczym strony zawarły ugodę, na podstawie art. 386 § 3 k.p.c. w związku z art. 355 k.p.c. Sąd uchylił zaskarżony wyrok w całości i umorzył postępowanie w obu instancjach.

Jednocześnie na podstawie art. 104 k.p.c. Sąd zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu.